

Rodna Gruda

TONI MARIN, EKONOMIST, AKADEMIK

TONI MARIN – AN ECONOMIST AND ACADEMIC

Objavljeno dne/Published on: 27.09.2017

Avtor članka/Article Author: Rok Fink

Poleg številnih predstavljenih kulturnikov, potomcev slovenskih priseljencev, raznih društev v Argentini, obrtnikov, pevcev ... naši ljudje tudi na akademskem področju uživajo velik ugled. V ta namen sem predlagal intervju s Tonijem Marinom, ki je vanj vljudno privolil. Toni (Antonio) Marin je ekonomist. Študiral je na Buenosaireški Univerzi in leta 1980 diplomiral kot (javni) računovodja. Na isti univerzi je nadaljeval in leta 1992 dokončal specializacijo v financah. Leta 1998 je z odliko zaključil MBA študij na Univerzi CEMA. Pravkar se vrača iz Barcelone, kjer je dokončal tudi Master in leadership na EADA. Od končane srednje šole je bil zaposlen v različnih mednarodnih podjetjih, med drugim tudi kot direktor ameriškega podjetja za avtomobilske dele.

Aside from the numerous culture workers, descendants of Slovenian emigrants, various associations in Argentina, craftsmen, and singers that we have presented, Slovenians also enjoy a considerable reputation in the academic sphere. For this reason, I have recommended an interview with Toni Marin who politely accepted the invitation. Toni (short for Antonio) Marin is an economist. He studied at the University of Buenos Aires where he graduated in public accountantship in 1980. He continued his studies at the same university, completing his specialization in financing. In 1998, he finished an MBA program at the University of CEMA with honors. He is just returning from Barcelona, where he mastered in leadership at EADA Business School. Since he finished secondary education, he worked for numerous international companies, including an American automotive company where was employed as as the director.

O svojem rodu, mladosti pove: “Rojen sem bil slovenskim staršem v Buenos Airesu. Mama Joža Marolt prihaja iz Velikih Lašč, oče Tone pa iz Mirne, torej sta oba Dolenjca. Spoznala sta se v Argentini, kamor sta prispela po drugi svetovni vojni, leta 1948. Mama je prišla s tremi sestrami in enim bratom, oče pa sam. Skupaj smo štirje otroci: Polona, agronomska inženirka, Mariana, psihologinja, in Marcos, srčni zdravnik.”

Je med drugimi dejavnostmi tudi direktor fakultete ...

“Hkrati z zaposlitvijo, sem se posvetil učenju na univerzi, kot profesor na buenosaireški univerzi, tako kot na državni univerzi v Córdobi (prestolnica province z istim imenom). Od 1999. dalje delam tudi kot profesor za finance na MBA univerze Cema, na kateri sem tudi direktor računovodstva in član višjega odbora. Učiti se mi je bilo vedno veliko veselje, verjamem, da je izobraževanje orodje za izenačiti možnosti v življenju. Svoje študente skušam navdušiti, da se naprej izobražujejo in posebno poudarjam, da v tej družbi znanja veljamo toliko, kot znamo, in ne toliko, kot imamo. Lahko dodam, da je moja akademska tajnica Alejandra Božič tudi slovenskega rodu.”

Toni govori slovensko

“Od majhnega sem obiskoval slovensko šolo ob sobotah v Slomškovem domu, srednješolski tečaj pa dokončal v Slovenski hiši leta 1974. Nekaj let sem bil v misijonskemu zavodu v Lanúsu. Kot najstnik sem pogosto obiskoval slovenske domove in bil vključen v odbojkarsko moštvo. Leta 1990 je bila ustanovljena Slovensko-latinskoameriška gospodarska zbornica, katere prvi sekretar sem bil.”

Obiskal si Slovenijo. Kako je to bilo?

“Prvič sem bil v Sloveniji leta 1986. Enkratna izkušnja. In ne samo zaradi toplega sprejema mojih sorodnikov, ki sem jih videl prvič v življenju. Dobro se spominjam tistega junijskega dne na ljubljanskem kolodvoru, kjer so me čakali strici in bratrance, ki sem jih poznal samo po fotografijah. V množici ljudi sem jih takoj prepoznal, saj sem se na to potovanje pripravljaval kar nekaj mesecev. Enkratna tudi, ker sem lahko primerjal vse, kar sem bil slišal o očetnjavi z realno Slovenijo, vse, kar sem slišal o zgodovini, geografiji, kulturi in običajih. Tako sem si tudi začel ustvarjati svoj osebni pogled na vse, kar sem doživljal. S tistega obiska imam številne anekdote, nekatere prav prikupne. Spominjam se, na primer, da je tistega junija Argentina igrala finale svetovnega nogometnega prvenstva proti Nemcem. Razen mojega bratranca Poldeta so vsi navijali za Nemčijo. Stavili smo z vsemi, ki smo jih pred tekmo obiskovali in na koncu dobili več kot sto buteljk vina. Vsi so držali besedo in prinesli steklenice na »fešto« ob mojem slovesu. Dodal bi še, da kadar Slovenija tekmuje na olimpijskih igrah, s prijatelji v Argentini odkrito navijam za Slovenijo.”

“Po prvem obisku sem se vrnil tri leta pozneje in od takrat naprej skoraj vsako leto. Prav rad grem v Piran, na Bled, v Bohinj. Uživam v sprehodih po Ljubljani, ob Ljubljani, po Tromostovju. Kot doma se počutim, ko obiščem Velike Lašče, kjer je župan moj bratranec, in Mirno, kjer je Marko, tudi bratranec, uredil in popravil lokalni grad, ki je bil poškodovan na božič 1943. Seveda se mastim z domačo kuhinjo in se ne odrečem šilcu slivovice!”

Dovoli mi, da končam s tem, da vedno, ko imam priložnost, poudarim svoje slovensko poreklo, na svoji spletni strani na univerzi tudi pojasnim, da govorim slovensko ... Študentom vedno pripovedujem o Sloveniji, da je članica EU, ima evro, o Ljubljani ... ”

In naj še vprašam po tvojem dobrem prijatelju, pokojnem Marku ...

“Znan ekonomist v finančnem svetu v Argentini. Marko Rebozov je bil tudi ljubiteljski slikar, in poklonil sem mu posmrtno razstavo njegovih del v ciklu kulturnega programa univerze. In mimogrede, tudi v filmskem programu univerze nameravam v novembru predstaviti nekaj slovenskih filmov.”

Bi dodal še kako misel za konec?

“Sanjam, da bi, kot direktor Univerze CEMA in član višjega odbora nekoč lahko sklenil pogodbe za izmenjavo z univerzami v Sloveniji, kot imamo že s številnimi univerzami v Evropi in po svetu.”

